

PRENUMERATA.

Rocznie 96 mk., półrocznie 48 mk., kwartalnie 24 mk., miesięcznie 8 mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocznie 24 mk., kwartalnie 12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGLOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w. południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

w sprawie utworzenia „Urzędu Walki z Lichwą i Spekulacją” przy Ministerstwie Apropowizacji:

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co następuje:

1) Istniejący przy Ministerstwie Apropowizacji „Wydział Walki z Lichwą Żywnościową” przekształcony zostaje na podległy bezpośrednio Ministrowi Apropowizacji:

„Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją”.

2) Urząd Walki z Lichwą i Spekulacją ma za zadanie:

a) Walkę z wszelkimi przejawami lichwy i wszelkiego rodzaju spekulacją artykułami pierwszej potrzeby.

b) Urzędowi i jego ekspozyturom przysługuje prawo zastosowywania konfiskaty przedmiotów i nakładania kar w drodze administracyjnej do 3-ech miesięcy aresztu, względnie do marek pięćdziesięciu tysięcy (mk. 50,000) grzywny. Dochodzenie odszkodowań za konfiskaty towarów w drodze prawa cywilnego jest niedopuszczalne.

c) Urzędowi pomocne są w jego działalności wszelkie organy państwowe, municypalne, jak to policja komunalna, milicja ludowa, straż graniczna, kolejowa i t. d.

d) Regulamin wewnętrzny, plan etatów i szczególne przepisy wykonawcze „Urzędu do Walki z Lichwą i Spekulacją” wyda Minister Apropowizacji.

Wykonanie powyższego polecam Ministrowi Apropowizacji.

Rozporządzenie niniejsze nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) J. Moraczewski.

Minister Apropowizacji

(—) Antoni Minkiewicz.

Dan w Warszawie, dnia 11 stycznia 1919 r.

DEKRET

w przedmiocie opłat skarbowych od umów ubezpieczenia.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam, co następuje:

Art. 1.

1) Umowy ubezpieczenia, zawarte poza obszarem byłej okupacji niemieckiej, podlegają opłacie skarbowej w wysokości, ustanowionej w pozycji 25 tariffy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem ces-niem. General-Gubernatora warszawskiego z 19 lipca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 40 (poz. 127), gdy chodzi:

a) o ubezpieczenia osób — jeżeli w chwili podpisania wniosku ubezpieczyciela w przedmiocie zawarcia umowy ubezpieczenia (deklaracji) bądź ubezpieczyciel, bądź ubezpieczony, bądź uposażony ma zamieszkanie lub mieszkanie na obszarze byłej okupacji niemieckiej — albo:

b) o ubezpieczenia majątków — jeżeli w chwili podpisania wniosku ubezpieczyciela majątek znajduje się na obszarze byłej okupacji niemieckiej, albo ubezpieczyciel ma na tym obszarze zamieszkanie lub mieszkanie.

2) Opłata, określona w ust. 1, przypada nadto wówczas, jeżeli stan rzeczy, podany w ust. 1 pod lit. a) lub b), zaszedł po podpisaniu wniosku ubezpie-

czyciela. Jeżeli zmiana taka nastąpiła po zawarciu umowy ubezpieczenia, przyjmuje się, celem ustalenia wysokości opłaty, że umowa ubezpieczenia przeszła do skutku w chwili zajścia owej zmiany.

Art. 2.

Postanowienia art. 2 — 7 stosuje się we wszystkich przypadkach, w których ubezpieczający ma siedzibę poza obszarem byłej okupacji niemieckiej, a w których przypada opłata w myśl pozycji 25 tariffy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem ces-niem. General-Gubernatora warszawskiego z 19 lipca 1916 r., Dz. rozp. Nr. 40 (poz. 127), w szczególności także wówczas, gdy umowę ubezpieczenia zawarł na obszarze byłej okupacji niemieckiej w imieniu ubezpieczającego przedstawiciel jego, ustanowiony dla tego obszaru.

Art. 3.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są solidarnie:

1. ubezpieczający,
2. przedstawiciel ubezpieczającego (art. 2), jeżeli:

a) albo zawarł umowę ubezpieczenia w imieniu ubezpieczającego, albo:

b) pośredniczył przy zawarciu umowy w ten sposób, że wniosek ubezpieczyciela (deklarację) przesłał ubezpieczającemu albo (w braku warunków wymienionych pod a) lub b),

c) wręczył ubezpieczycielowi polisę lub inny dokument, stwierdzający zawarcie umowy, lub

d) pobrał premję na podstawie umowy, określonej w art. 2, lub

e) wypłacił na podstawie takiej umowy sumę ubezpieczenia w całości lub częściowo,

3. ubezpieczyciel,
4. zastępca prawny lub pełnomocnik, współdziałający przy zawarciu umowy w imieniu ubezpieczyciela,
5. osoba, która przy zawarciu umowy asystowała ubezpieczycielowi z powodu, że ta jej asystencja była niezbędna w myśl przepisów prawa cywilnego.

Art. 4.

1) Przedstawiciel ubezpieczającego (art. 2) obowiązany jest prowadzić księgę opłat. Księga ta zawierać ma rubryki dla uwidocznienia:

1. pozycji,
2. daty zapisania do księgi,
3. znaku umożliwiającego odszukanie odnośnej sprawy w księgach lub aktach przedstawiciela,
4. daty wniosku ubezpieczyciela (deklaracji),
5. daty wręczenia ubezpieczycielowi lub wysłania do niego polisy lub innego dokumentu, stwierdzającego zawarcie umowy,
6. daty pobrania premji po raz pierwszy,
7. daty wypłacenia sumy ubezpieczenia,
8. imienia i nazwiska lub firmy ubezpieczyciela,
9. wysokości premji rocznej,
10. czasu trwania ubezpieczenia,
11. sumy, stanowiącej podstawę wymiaru,
12. opłaty,
13. uwag.

2) W rubryce pierwszej z początkiem każdego roku kalendarzowego rozpoczyna się nowa numeracja.

3) Rubrykę 5, względnie 6, względnie 7 wypełnia się tylko w przypadkach, określonych w art. 3 pod lit. c), względnie d), względnie e).

4) Zapisanie umowy do księgi opłat nastąpić ma:

a) wraz z zawarciem umowy przez przedstawiciela (art. 3 lit. a): w ciągu dwóch tygodni od dnia zawarcia,

b) jeżeli przedstawiciel tylko pośredniczył przy zawarciu umowy (art. 3 lit. b): w ciągu miesiąca od

dnia podpisania wniosku ubezpieczyciela, choćby do tego czasu została wystawiona polisa lub inny dokument, stwierdzający zawarcie umowy.

c) w przypadkach, wymienionych w art. 3 pod lit. c), d) lub e), w ciągu dwóch tygodni od zajścia zdarzeń, podanych w tych przepisach.

5) Ustęp 4 stosuje się analogicznie do zmiany, określonej w ust. 2 artykułu 1. Jeżeli przedstawiciel ubezpieczającego tylko pośredniczył przy przeprowadzeniu takiej zmiany w ten sposób, że ubezpieczającemu przesłał odnośny wniosek ubezpieczyciela, natenczas zapisanie do księgi opłat nastąpić ma w ciągu miesiąca od dnia podpisania tego wniosku.

6) Po upływie każdego miesiąca, w ciągu dni 15, należy wnieść do kasy państwowej sumę kwot obliczonych w rubryce 12 księgi opłat za miesiąc odnośny. Równocześnie należy złożyć w kasie księgę opłat.

7) W przypadkach określonych w art. 3 pod lit. a), b) i c), należy na polisie lub innym dokumencie, stwierdzającym zawarcie umowy, uwidocznić kwotę uiszczonej opłaty oraz pozycję księgi opłat.

8) Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 4 pod lit. b) ubezpieczający udowodni, że umowa, od której opłatę uiszczono, nie doszła do skutku, natenczas władza skarbową zwróci opłatę. Prośba o zwrot ma być wniesiona do władzy skarbowej pierwszej instancji w ciągu 6 miesięcy od dnia zapisania do księgi opłat.

9) Jeżeli przedstawiciel ubezpieczającego upoważniony jest do zawarcia umów ubezpieczenia imieniem ubezpieczającego (art. 3 lit. a i ust. 4 lit. a art. niniejszego), natenczas prócz księgi opłat prowadzić winien wykaz wniosków ubezpieczyciela.

Formularz tego wykazu obejmować ma rubryki na uwidocznienie:

1. pozycji,
2. daty zapisania do wykazu,
3. znaku umożliwiającego odszukanie odnośnej sprawy w księgach lub aktach przedstawiciela,
4. imienia i nazwiska lub firmy ubezpieczyciela,
5. daty podpisania wniosku (deklaracji),
6. pozycji księgi opłat,
7. uwag.

10) Zapisanie do wykazu nastąpić ma w ciągu miesiąca od dnia podpisania wniosku ubezpieczyciela w przedmiocie zawarcia lub zmiany umowy ubezpieczenia, wypełnienie rubryki 6 zaraz po zapisaniu do księgi opłat (ust. 4 lit. a). Jeżeli umowa nie doszła do skutku, należy to uwidocznić w rubryce 7 i podać, z jakiego powodu umowy nie zawarto.

11) Jeżeli nie było współdziałania przedstawiciela (ust. 2 art. 3), natenczas opłata ma być uiszczona wraz z przewiezieniem polisy lub innego dokumentu, stwierdzającego zawarcie umowy, do obszaru byłej okupacji niemieckiej. Uiszczenie ma nastąpić w ciągu dwóch tygodni, przez naklejenie marek stemplowych i skasowanie ich przez władzę skarbową pierwszej instancji.

12) Przepisy artykułu niniejszego mogą być zmienione w drodze rozporządzenia.

Art. 5.

1) Przedstawiciele ubezpieczających (art. 2) obowiązani są w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego Dekretu podać Ministerstwu Skarbu swoje imię i nazwisko oraz siedzibę, tudzież firmę i siedzibę instytucji ubezpieczeniowej, którą zastępują, oraz przedłożyć po dwa egzemplarze statutu tej instytucji, tudzież po dwa egzemplarze warunków polisowych co do wszystkich działów, które obejmuje zakres działania przedstawiciela. W ten sam sposób należy donosić o każdej zmianie w ciągu dni 14 od dnia, w którym przedstawiciel dowiedział się o zmianie.

2) Przedstawiciel ubezpieczającego obowiązany jest na żądanie władzy skarbowej zezwolić jej na przejrzenie wszelkich dokumentów i ksiąg, znajdujących się w jego posiadaniu, oraz podać jej szczegółowo i ściśle zgodnie z prawdą wszelkie znane mu okoliczności, których znajomość potrzebna jest celem ustalenia opłaty.

Art. 6.

1) Wrazie nieuiszczenia lub tylko częściowego uiszczenia opłaty może władza skarbowa na każdą osobę, obowiązującą do uiszczenia (art. 3), nałożyć grzywnę, równającą się 25-krotnemu iloczynowi kwoty nieuiszczonej.

2) Grzywnę ustala się w kwocie, nieprzekraczającej połowy wspomnianego iloczynu 25-krotnego, jeżeli z zachodzących okoliczności wynika, że według wszelkiego prawdopodobieństwa nie było zamiaru działania na szkodę skarbu państwa.

3) Wrazie uchybień innego rodzaju przeciw przepisom Dekretu niniejszego lub przepisom wykonawczym, wydanym na jego podstawie, może być wymierzona grzywna do marek polskich 10,000.

Art. 7.

1) Dekret niniejszy ma zastosowanie w tych przypadkach, w których wniosek ubezpieczyciela podpisany został, począwszy od dnia 1-go listopada 1918 r.

2) Zapisanie do księgi opłat (ust. 4 art. 4) nastąpić ma w ciągu 2-ech tygodni od dnia ogłoszenia Dekretu niniejszego w Dzienniku Praw, jeżeli termin zapisania upłynął przedtem.

3) Wykonanie Dekretu niniejszego poruczam Ministrowi skarbu.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) J. Moraczewski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Byrka.

Dan w Warszawie, dn. 7 stycznia 1919 r.

DEKRET

o przedłużeniu terminu wyborów do Sejmu Ustawodawczego w drugim Okręgu Wyborczym.

Z uwagi na to, że w 2-im okręgu wyborczym stan okupacji uniemożliwił rozpoczęcie we właściwym czasie prac przedwyborczych, przez co wybory poselskie do Sejmu Konstytucyjnego nie mogą się odbyć w terminie ustanowionym dekretem z dnia 28 listopada 1918 r., na wniosek Rady Ministrów i Generalnego Komisarza Wyborczego stanowią:

W okręgu wyborczym, obejmującym powiaty: Suwalski, Sejneński i Augustowski, powszechnych wyborów poselskich do Sejmu Ustawodawczego dokonać w dniu 16 lutego 1919 r.

Przy obliczaniu terminów w Ordynacji Wyborczej przewidzianych za dzień zarządzenia wyborów uważać należy dzień 1 stycznia 1919 roku.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) J. Moraczewski.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) N. Barlicki.

Dan w Warszawie, dnia 14 stycznia 1919 r.

DEKRET

o przedłużeniu terminu wyborów do Sejmu Ustawodawczego w dwudziestym Okręgu Wyborczym.

Z uwagi na to, że w 20-ym okręgu wyborczym stan okupacji uniemożliwił rozpoczęcie we właściwym czasie prac przedwyborczych, przez co wybory poselskie do Sejmu Konstytucyjnego nie mogą się odbyć w terminie, ustanowionym dekretem z dnia 28-go listopada 1918 r., na wniosek Rady Ministrów i Generalnego Komisarza Wyborczego stanowią:

W okręgu wyborczym, obejmującym powiaty: Bialski, Janowski, Radzyński i Włodawski, powszechnych wyborów poselskich do Sejmu Ustawodawczego dokonać w dniu 9 marca 1919 r.

Przy obliczaniu terminów w Ordynacji Wyborczej przewidzianych, za dzień zarządzenia wyborów uważać dzień 20 stycznia 1919 roku.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) J. Moraczewski.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) N. Barlicki.

Dan w Warszawie, dnia 14 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Skarbu w sprawie kantorów wymiany pieniędzy i domów bankierskich.

1) Wszystkie kantory wymiany pieniędzy i domy bankierskie, istniejące na terytorjum b. Królestwa Kongresowego, winny przed dniem 15-go lutego b. r. zgłosić się do Ministerstwa Skarbu (Sekcja II, Nowy Świat, 69) z dołączeniem poświadczającego urzędowo odpisu koncesji, na mocy której prowadzily dotychczas swoje operacje.

2) Zgłoszenie winno zawierać: 1) imię, nazwisko i przynależność państwową właściciela lub współwłaściciela, firmę handlową i jej siedzibę, tudzież 2) wyszczególnienie prowadzonych operacji.

Kierownik Ministerstwa Skarbu

(—) Byrka.

Warszawa, dnia 13 stycznia 1919 r.

Do OBYWATELI KOMISARZY LUDOWYCH.

Jednym z najważniejszych zadań Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w chwili obecnej jest zorganizowanie życia komunalnego w kraju. Samorząd jest tą placówką pracy państwowo-twórczej, gdzie pracować winni wszyscy obywatele bez różnicy przekonań politycznych. Samorząd winien pociągać do pracy wszystkich, którzy chcą budować demokratyczną, mocną i silną w podstawach Polskę.

Niestety, ostatnimi czasy daje się zauważyć, że i do spraw komunalnych wkrada się walka polityczna.

Zadaniem Waszem, Obywatelu Komisarzu, jest w takich wypadkach zajęcie możliwie obiektywnego, rzeczowego stanowiska. Musicie wyjaśnić stronom, że walki polityczne nie powinny mieć miejsca w tak — z natury rzeczy — organicznej pracy, jak samorządowa. Wszystkie sprawy podobne należy traktować z wielką wyrozumiałością, bezstronnością i taktem. Łagodzenie konfliktów jest Waszym pierwszym, najistotniejszym obowiązkiem.

Upraszam o bezwzględne stosowanie się do niniejszego okólnika.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) K. Stenkiewicz.

Warszawa, d. 13 stycznia 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Na posiedzeniu Rady Ministrów dnia 13-go stycznia 1919 r. uchwalono Dekret w sprawie zmian niektórych przepisów „Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej”, zaś twierdzone przeniesienie siedziby Ziemskiej Komisji okręgowej z Łodzi do Piotrkowa, przyjęto projekt dekretu o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą surogatów produktów spożywczych i przedmiotów codziennego użytku, wreszcie omawiano Statut Uniwersytetu w Lublinie.

Na posiedzeniu Rady Ministrów w dn. 14 stycznia r. b. zastanawiano się nad sprawą rozdziału gmachów państwowych pomiędzy poszczególne Ministerstwa i Urzędy. Wysłuchano sprawozdania specjalnej komisji, wysłanej dla zbadania stosunków w Łodzi, i omawiano środki rozwiązania sprawy bezrobotnych w tem mieście i jego okolicy, wreszcie omawiano sprawę wypłacania emerytur b. kolejarzom i ich rodzinom.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje:

Wobec licznych zapytań ze strony osób zainteresowanych, pragnących zaciągnąć się do szeregów wojska, zwłaszcza zaś ze strony b. wojskowych, posiadających wykształcenie i praktykę wojskową, a niemogących często w warunkach chwili obecnej znaleźć pracy, podaje się do wiadomości, iż szeregowi w wojsku polskiem otrzymują miesięcznie następujące pobory: sierżant sztabowy mk. 105 i dodatk funkcyjny od 15 do 30 mk.; sierżant mk. 84; plutonowy — 76,50; sekcyjny — 57; starszy żołnierz — 33; szeregowiec — 30. Poza tem, bez względu na rangę, oficerowie i żołnierze otrzymują: w Warszawie na 1 dziecko — mk. 15; na 2 — mk. 29, na 3 — mk. 44, na 4 — mk. 60; na 5 — mk. 77, na 6 — mk. 95, na 7 — mk. 114, na 8 — mk. 134; poza Warszawą w pozycjach kolejnych następujących: mk. 13, mk. 25, mk. 38, mk. 52, mk. 67, mk. 83, mk. 100.

Prócz tego są wydawane jeszcze tak zwane zasiłki wojskowe, o ile szeregowy udowodni, że zaciągając się do wojska pozbawia rodzinę wszelkich środków utrzymania, a mianowicie: żony szeregowych otrzymują po 20 marek miesięcznie, dodek zasilkowy na dzieci do lat 15 wynosi po mk. 10; jeżeli dziecko uczęszcza do szkoły, to dodek jest płatny i powyżej lat 15. Członkowie najbliższej rodziny szeregowego (ojciec, matka, bracia, siostry), o ile byli przez niego utrzymywani, pobierają również po mk. 10 miesięcznie.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje nam, że wiadomości, napływające do pracy z powiatów, niejednokrotnie są niezgodne z rzeczywistością.

Na zasadzie relacji Komisarzy Ludowych oraz objazdowych inspektorów administracyjnych, stwierdzić należy, iż powiatowy aparat administracyjny funkcjonuje coraz sprawniej. Nadmiar funkcji, które nie należą do bezpośrednich obowiązków Komisarzy Ludowych, a raczej do gminnych i powiatowych zarządów komunalnych, jak opieka nad bezrobotnymi, zarządzenia natury gospodarczej i t. p.—legły z początku na barki Komisarzy Ludowych, co utrudniało im ogólnoadministracyjny nadzór nad powiatem. W miarę jednak, jak postępuje sprawa rozwoju aparatu komunalnego, postępuje również organizacja powiatów pod względem administracyjnym. Rezultaty widoczne są chociażby na strefkach rolnych, które obecnie najczęściej mają przebieg łagodny. Pod względem bezpieczeństwa publicznego, jak również sanacji ogólnych stosunków w powiatach, stwierdzić należy również zasadniczą zmianę na lepsze.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje nam, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozesało do Komisarjatów Ludowych instrukcję kancelaryjną, która ustala, w jaki sposób mają być prowadzone czynności kancelaryjne w Komisarjaciech Ludowych. Jednocześnie wyjechało do powiatów pięciu rutynowanych urzędników kancelaryjnych w celach lustracyjnych i instrukcyjnych.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje nam, że z inicjatywy Inspektoratu Administracyjnego M. S. W. będzie zwolniony do stolicy w drugiej połowie stycznia r. b. Zjazd Komisarzy Ludowych. Na Zjeździe mają być również obecni Naczelnicy Kancelarii Komisarzy Ludowych.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wobec zerwania pertraktacji w sprawie strajku kelnerów przez przedstawicieli Stow. Właśc. Zakładów Restaur. Wydział Prasowy Minist. Pracy i Op. Spół. komunikuje, co następuje:

Dnia 28 grudnia r. z. Związek Zaw. Kelnerów wystosował do wszystkich właścicieli restauracji i cukierń żądania natury ekonomicznej, z których najważniejszą była sprawa zniesienia napiwków, oraz odliczenia na korzyść kelnera 10% w restauracjach i 15% w cukierniach i kawiarniach od targu. Przeszło 120 restauracji i cukierń żądania te przy-

jelo. Jedynie około 40 większych zakładów restauracyjnych pierwszej kategorii żądań tych nie przyjęło, wobec czego kelnerzy porzucili w nich pracę.

Na skutek zgłoszenia się do Inspektora Pracy okręgu Warszawskiego przedstawicieli Związku Zaw. Kelnerów zostały przezeń podjęte rokowania, rezultatem których były dwie narady u inspektora przedstawicieli Związku Zaw. Kelnerów oraz Stow. Właścicieli restauracji.

Na naradach tych wyjaśniło się, że kelnerzy żądają bezwarunkowo zniesienia napiwków ze względów moralnych, oraz domagają się, aby procent odliczony był od ogólnej sumy targu przez nich dokonanego.

Przedstawiciele Stow. Właśc. Restauracji zgadzają się zasadniczo na wprowadzenie procentu, domagają się jednak, by był on doliczany do rachunku gościa.

Stanowisko swoje w tej sprawie motywują 3-ą względami:

1. groźbą strajku kucharzy i subjektów w razie przyjęcia warunków kelnerów, 2. ze względu na opinię publiczną, 3. ze względów czysto technicznych.

Nie bacząc na to, że kelnerzy zgadzali się na ustępstwa co do wysokości procentu, domagając się jedynie, aby nie był on doliczany gościowi, przedstawiciele restauratorów oświadczyli, że stanowisko ich jest ultimatywne.

Na skutek interpelacji Inspektora Pracy, inż. Bohuszewicza, skierowanej listem z d. 9 stycznia do Związku Zawodowego Kuchmistrzów i Pracowników handlowych co do ich stanowiska w sprawie strajku kelnerów nadeszła odpowiedź od Związku Zaw. Pracowników handl., w której Zarząd oświadcza, że nie tylko nie groził strajkiem w razie przyjęcia przez restauratorów żądań kelnerów, ale zajmie wobec strajku stanowisko przychylnie. Z listu z dn. 11 stycznia Polskiego Związku Zawodowego Kuchmistrzów nie wypływa, by zaspokojenie żądań Zw. Kelnerów miało wywołać protest w formie strajku.

Na czym polegają „względy techniczne“, pomimo prośby Inspektora Pracy, inż. Bohuszewicza, skierowanej do Stow. Właśc. Restauratorów o wyjaśnienie piśmienne, oraz w czym się wyraża „opinia publiczna“, na którą powołują się właściciele restauracji, dotychczas wyjaśnienie nie nastąpiło.

Ze swej strony Inspekcja Pracy uważa, że w zasadzie żądanie uregulowania sprawy wynagradzania kelnerów jest koniecznym a żądanie zniesienia napiwków — słuszne.

Kronika polityczno-społeczna.

Z Magistratu. Posiedzenie plenarne Magistratu odbyło się wczoraj pod przewodnictwem prezydenta Drzewieckiego.

Przyjęto do wiadomości o wybraniu przez Radę miejską do miejskiego komitetu robót publicznych radnych: E. Geislera, W. Kirszrota, H. Korwin-Krukowskiego i Stanisława Sliwińskiego.

Wniosek Rady miejskiej co do opracowania projektu rozbiórki soboru na placu Saskim Magistrat przekazał Wydziałowi prawnemu dla orzeczenia przynależności budowli tej do miasta.

Przyjęto do wiadomości list p. Władysława Piechowskiego, w którym, w powodu dłuższego niedomagania, p. Piechowski rezygnuje ze stanowiska ławnika. Postanowiono wyrazić mu podziękowanie za pracę dla miasta oraz wystąpić do Rady miejskiej o wyznaczenie ławnika z grona kandydatów.

Do organizowanej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komisji, mającej na celu zbadanie wydatków miasta, przejmowanych przez państwo, Magistrat delegował ławnika Rundsteina, p. o. zarządzającego Wydziałem finansowym, p. Podstawskiego, i zarządzającego Wydziałem dostaw nakazanych, p. Martensa.

Magistrat uchwalił wysygnąć Wydziałowi milicji miejskiej 399,000 m. na rachunek budżetu Wydziału gospodarczego na rok 1919—20 na kupno butów dla funkcjonariuszów m. m.

Z Rady miejskiej. Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej poświęcone było całkowicie omawianiu budżetu Wydziału Zaopatrywania na rok 1918—19, a właściwie gospodarki Wydziału. Referat Komisji Finansowo-Budżetowej w tej sprawie przedstawił r. Suchodolski. W przedstawionym przez Magistrat budżecie Wydziału XVIII przy zasadniczo przewidywanym obrocie rocznym w wysokości 100,000,000 mk. wykazano w dochodzie brutto 5,250,000 mk., a mianowicie 10% zysku na cukrze 1,386,000 mk., 7½% na soli 390,000 mk., 6% na ziemiakach 1,728,000 mk., 10% na paszy 132,000 mk., 2% na opale 184,000 mk., 15% na towarach pozakontyngensowych 1,430,000 mk. Wydatki obliczono na sumę 4,500,000 marek. Czysty zysk zatem ma wynosić 750,000 mk. Z wydatków wypada na utrzymanie personelu 3,108,770 mk. i na wydatki rzeczowe 1,391,230 mk.

Po sprawdzeniu danych cyfrowych przedstawionego budżetu, komisji finansowa zaproponowała zatwierdzenie

budżetu w przedstawionych pozycjach, uważając cyfry, podane w budżecie po stronie wydatków, jako maksimum kosztów administracyjnych, handlowych i pomocniczych, których Wydział nie może przekroczyć.

Nadto komisja proponuje, aby Rada wezwała Magistrat do niezwłocznego przeprowadzenia gruntownej reformy gospodarczej Wydziału zaopatrywania miasta, celem obniżenia jego kosztów administracyjnych, handlowych, przewozowych i innych pomocniczych, a co zatem idzie, i zniesienia cen sprzedażnych czterech podstawowych artykułów kontyngensowych: ziemniaków, chleba, cukru i soli.

Wywiązuje się dyskusja. Przewodniczący Wydziału ławnik Hirszel proponuje, aby powołał Radę nadzorczą Wydziału z udziałem delegatów Rady miejskiej, którzy rozważyła wszechstronnie całokształt gospodarczy Wydziału. R. Truskier występuje przeciw Wydziałowi w napastniczej formie.

Prezydent Drzewiecki wyraża pogląd, iż ogólnikowe zarzuty, jakie podnosił w swem przemówieniu r. Truskier, są nieuzasadnione. Komisarz rządowy, inż. Twardo, wyjaśnia, że zasadniczą przyczyną niedomagań apropracji jest niechęć producentów przy dostarczaniu produktów kontyngensowych. Wszelkie pytania w tym względzie należałyby skierować nie do rządu, lecz pod adresem obywateli kraju. Następnie przemawiają inż. Sikorski, Nowicki, Kobylecki, Wóycicki, Peretz i Truskier.

Wobec braku „quorum“, głosowanie odłożono do posiedzenia następnego.

Konferencja prasowo-wojskowa. Wczoraj popołudniu generał Rydz-Śmigły wysłuchał zebranych redaktorom pism warszawskich poglądy komendy wojsk polskich na omawianie spraw wojskowych w prasie. W krótkim, żołnierskim przemówieniu przedstawił rzeczowo rolę prasy, wdając się w stosunki wewnętrzne armii i popelniającej szkodliwe niedyskrecje przez podawanie wiadomości o odmasz formacji na front i t. p.

Co do stosunków wewnętrznych, to ob. generał uznał prawo wyrażania w prasie krytycznych i fachowych poglądów na problem organizacji sił zbrojnych. Natomiast zwrócił uwagę na pewne wypadki, w których prasa zajmowała nieuczynne stanowisko wobec kwestii wytwarzania się jednolitego typu żołnierza polskiego z przedstawicieli różnych a tak tragicznie licznych formacji wojskowych, w których Polacy musieli służyć przez tyle dziesięcioleci lat. Proces zlania się tych elementów w silną indywidualność żołnierza, uznającego jedną komendę i dyscyplinę, wykluczającą wszelkie „orientacje“, musiał trwać jakiś czas i należało unikać wszystkiego, co mogłoby jątrzyć.

Pod tym względem prasa polska nie stała na wysokości zadania, wbrew najlepszym niewątpliwie chęciom.

W dalszym ciągu swego przemówienia gen. Rydz-Śmigły uświadomił zebranych szkodliwość informowania szerokiej opinii — a tem samem wroga — o ruchach wojsk, o rodzaju i stopniu ich uzbrojenia i t. p.

Zarzuły swego popart szeregiem cytat, wyjętych z pewnych pism warszawskich.

Po odejściu ob. generała wywiązały się narady między porucznikiem Jedrzyżewiczem, pełniącym obowiązki referenta prasowego, a zebranymi przedstawicielami pism. Osiągnięto z łatwością porozumienie co do techniki porozumiewania się prasy z komendą w sprawie podawania wiadomości wojskowych.

Miljon marek dla wojska. Dnia 7 b. m. na zebraniu sejmiku we Wrocławiu uchwalono jednomyślnie podatek jednorazowy miljon marek na potrzeby wojska ziemi Kujawskiej. Wybrano komisję wojskowo-sejmikową, do której weszli pp.: Henryk Ciechowski, Aleksander Górski, Kocent i Henryk Krzymuscy. Komisji tej wysygnęto 100,000 marek na zamówienie matychmiastowe białe, płaszczy, siodeł, palaszy i t. p. W obślunkach tych bierze udział Pogotowie wojenne kobiet polskich, w osobach pp. Boyowej, Hakowej i Księżopolskiej.

Wszystkie zakupy dopełniane będą przez komisję sejmikową i pod jej kontrolą.

Sejmik kujawski dał idealny przykład innym sejmikom naszym do naśladowania.

Rocznica powstania styczniowego. Z inicjatywy Tow. weteranów 1863 r., Polski Klub mieszczański zajął się urządzeniem w roku bieżącym uroczystego obchodu rocznicy powstania styczniowego.

W tym celu, przy Polskim Klubie mieszczańskim powstał specjalny komitet obchodowy, który rozpoczął już przygotowania do obchodu. Na przewodniczącego komitetu poproszono p. dyr. Wiktora Czyżewicza.

Zarząd Stow. uczestników powstania 1863 roku: prosi wszystkich swoich członków o przybycie w piątek, dnia 17 b. m., o godz. 3 popoł., do siedziby Stowarzyszenia (Nowy Świat, Nr. 3), dla porozumienia się co do wzięcia udziału w uroczystym obchodzie rocznicy powstania styczniowego.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 14 stycznia (PAT). — Grupa Bugu: Na wschód od Włodzimierza Wołyńskiego oddziały Petlury, operujące w kierunku Łucka, zaatakowały wysunięte oddziały polskie pod Gajcami. Pod Wąrzem i Uhrynowem sytuacja bez zmiany.

Grupa generała Rozwadowskiego: Pod Lwowem oddziały grupy Buga zaatakowały pierścień ukraiński, otaczający Lwów od południa. Po silnem przygotowaniu artyleryjskiem, wyparto nieprzyjaciela poza linię Skniłów—Skniłówek—Kozielniki. Oddziały generała Zielińskiego wyparły nieprzyjaciela z Lubienia Wielkiego i Malego. Próby nieprzyjaciela

odebrania Lubienia Wielkiego, przeprowadzone przez liczną piechotę i wspomaganę pociągami pancernymi, nie udaly się.

Koło Chyrowa sytuacja bez zmiany.

Szef sztabu generalnego,
Szeptycki,
general dywizji.

Czesi zajęli Rabensburg.

Wiedeń, 15 stycznia (PAT). — Dzienniki tujejsze donoszą, że Czesi zajęli Rabensburg i Hohe- nau na linii kolei północnej.

Hindenburg bronić będzie granic wschodnich.

Bydgoszcz, 15 stycznia (PAT). — Dzienniki tujejsze donoszą: Hindenburg obejmie w najbliższych dniach naczelną komendę nad wszystkimi wojskami, powołanymi do obrony granic wschodnich.

O Leszno.

Berlin, 15 stycznia (PAT). — „Taegliche Rundschau“ donosi z Leszna, że Polacy stoją w oddaleniu 6 kilometrów od tego miasta. Jak słychać, ustawiają oni pod miastem artylerię. W ostatnich tygodniach, mniej więcej, 45,000 Niemców opuściło prowincję poznańską, uciekając do Berlina lub na Śląsk.

58 mandatów.

Monachjum, 15 stycznia (PAT). — Wedle dotychczasowych rezultatów wyborczych, największą liczbę mandatów przy wyborach do sejmiku zdobyła bawarska partja ludowa, bo 58. Socjal-demokraci zdobyli tylko 51 mandatów.

O obszary sporne.

Praga, 15 stycznia (PAT). — Dr. Kramarz odczytał na wczorajszym posiedzeniu Narodnego Wyboru dokument, z którego wynika, że rząd francuski załatwił już kwestję niemieckich obszarów w Czechach, gwarantując ich przynależność do państwa Czecho-Słowackiego.

Z Łodzi.

Łódź, 15 stycznia (PAT). — Dzienniki tujejsze donoszą: Policja aresztowała dzisiejszej nocy szajkę 7 bandytów, którzy w ostatnim czasie dokonali wielu napadów. Między innymi, na mieszkanie dyrektora Kona w Widzewie, któremu zabrano gotówkę i biżuterję w wysokości około 100,000 marek. Bandytów, których nazwiska policja trzyma narazie w tajemnicy, osadzono w więzieniu. Część biżuterji i pieniędzy bandytom odebrano, a resztę roztrwonili.

Łódź, 15 stycznia (PAT). — Komitet opieki nad bezrobotnymi od dziś wznowił wydawanie zapomóg.

Misja włoska.

Kraków, 15 stycznia (PAT). — Członkowie misji włoskiej złożyli wczoraj dalsze wizyty: prezesowi Akademji Umiejętności i byli w Towarzystwie Czerwonego Krzyża, gdzie pod przewodnictwem ks. Sapięchy odbyła się narada w sprawie podziału materiałów aptecznych, przywiezionych przez misję włoską do Polski. Postanowiono część tych materiałów udzielić Czerwonemu Krzyżowi.

Kraków, 15 stycznia (PAT). — Posel Zamorski ogłosił wezwanie do wszystkich obywateli włoskich, mieszkających w Polsce, aby, jeżeli mają jakieś sprawy ekonomiczne do rządu włoskiego, przedłożyli je na jego ręce, a on, wróciwszy do Rzymu, sprawy te załatwi.

Narady nad zawieszeniem broni.

Paryż, 15 stycznia (PAT). — Najwyższa rada wojenna przy udziale prezydenta ministrów, ministrów spraw zagranicznych i marszałka Focha, zebrała się wczoraj o godz. 2 min. 30 popołudniu, w pałacu ministerstwa spraw zagranicznych, na posiedzenie, aby kontynuować obrady nad warunkami przedłużenia zawieszenia broni z Niemcami. Rada wojenna uchwaliła klauzule, wchodzące w sferę stosunków finansowych, morskich i gospodarczych Niemiec, ponadto sprawy apropracji Europy i obchodu północno-wschodniej Francji i Belgii. Następnie prezydenci ministrów i ministrowie spraw zagranicznych Koalicji rozpoczęli obrady w sprawie konferencji pokojowej. Pierwsz jej posiedzenie naznaczone zostało na 18 b. m. na godz. 2 min. 30 popoł. i odbędzie się w pałacu ministerstwa spraw zagranicznych.

Kompromis w sprawie dalmackiej?

Rjeka. — Włosi zamierzają — jak się dowiaduje Biuro korespondencyjne, — zaproponować poludniowemu Słowianom kompromis w kwestji dalmackiej. Włosi byłoby gotowi zrezygnować z pretensji swoich do wybrzeża dalmackiego, jeżeli Chorwacja będzie samoistnym państwem. O odstąpieniu Tryjestu i obszaru Istriji niema jednak mowy.

Koalicja czuwa nad dopełnieniem warunków.

Berlin. — Urzędownie donoszą, że komisarze Koalicji, przeznaczeni do odbioru materiału kolejowego, w myśl warunków rozejmu, wszystkie poszczególne przedmioty poddają najdokładniejszym badaniom i stanowczo odmawiają przyjęcia jakiegokolwiek materiału gorszego gatunku. Zdarza się, że na kilkaset wagonów kolejowych, przedstawionych do przyjęcia przez Niemców, zaledwie kilka znajduje uwzględnienie. Resztę materiału musi zarząd kolei niemieckiej z powrotem odebrać i w jego miejsce przysłać nowy odpowiedni. Wszelkie próby podejścia okazały się bezcelowe.

Anglicy weszli do Tyflisu.

Berlin, 14 stycznia (PAT). — Wkraczający do Tyflisu Anglicy zażądali, aby niemieckie przedstawicielstwo dyplomatyczne i konsularne, razem 70 osób, opuściło miasto. Dnia 4 b. m. wezwano szefa misji dyplomatycznej niemieckiej, generała Kressa, aby w 48 godzinach opuścił Tyflis i czekał w jednym z portów na wywiezienie okrętem angielskim. Anglicy postanowili także wydaląc z Kaukazu wszystkich poddanych niemieckich. Mają oni wyjechać wraz z delegacją dyplomatyczną. Kress zaprotestował przeciw temu zarządzeniu w komisji pokojowej i u rządów nieprzyjacielskich.

Książę pruski w ukryciu.

Wiedeń, 14 stycznia. (Kor. Pol.). — Z Kopenhagi donoszą: Dzienniki londyńskie podają, że rojalistyczne usposobieni oficerowie pruscy uprowadzili 13-letniego syna byłego niemieckiego następcy tronu Wilhelma i trzymają go w ukryciu. Wszystkie starania berlińskiego rządu, aby znaleźć miejsce jego pobytu, pozostały bez skutku.

13-letni książę stanowi ośrodek agitacji junkrów pruskich. Ponieważ nie zrzekł on się korony pruskiej i ponieważ nikt w jego imieniu prawnie tego uczynić nie może, więc jest tem samym prawnym kandydatem do pruskiego tronu. Agitacja, prowadzona obecnie przez monarchistycznych junkrów, zmierza do tego, aby w stosownej chwili wszystkich monarchistów Prus skupić około osoby młodego księcia.

Choroba b. cesarza Karola.

Wiedeń. — Prasa wiedeńska donosi, że b. cesarz Karol, po hiszpance, na którą zachorował w połowie grudnia, ciągle jeszcze nie może przyjść do zdrowia. Na Wigilię miał się nieco lepiej i mógł nawet wziąć udział w rodzinnej „gwiazdce”, ale na Nowy Rok uległ atakowi omdlenia i znów nie może opuszczać łóżka na dłużej, niż na pół godziny. Również dzieci jego chorowały na hiszpankę.

Skradzione księgozbiory.

Wiedeń. — Jak donosi „Abend“ z d. 11-go b. m., władze włoskie rozpoczęły wywóz z Wiednia księgozbiorów i rękopisów, zrabowanych przez austrjaków w zajętych terytorjach włoskich. Ciekaw jest przytem fakt, że zrabowane przedmioty przechowywano w wiedeńskiej bibliotece uniwersyteckiej. Do wywozu przygotowano już 512 skrzyń.

Niezwykłe mrozy w Ameryce.

Wiedeń. — Z Nowego Jorku donoszą, że w Stanach Zjednoczonych panują ogromne mrozy. Zima na falę objęła cały kraj, z wyjątkiem Nowego Jorku i wybrzeży wschodnich. Termometr wskazuje do 30 stopni C. niżej zera. W wielu miejscowościach były wielkie zawieje. W Chicago i Cleveland notowano wypadki śmierci z zimna.

Zamach na Poznań.

Poznań, 14 stycznia (PAT). — Na Kernwerku (fort pod Poznaniem) niespodzianie wykryto wielkie zapasy materiałów wybuchowych. Wskutek tego aresztowano szereg zatrudnionych tam Niemców. Surowe śledztwo jest w toku. Niejaki Duhrmann, przyciśnięty do muru, wskazał miejsce, gdzie ukryte były przybory i zapasy. Duhrmann wypierał się, jakoby w Kernwerku były tajne krużganki. Mimo to, znaleziono tajne podziemia, a w nich wielkie zapasy nafty, benzyny, skrzynie z pancernymi minami i 200 beczek prochu. Okna w podziemiach świeżo zamurowano, aby siła wybuchowa była tem większa. Znaleziono wmurowane w ścianach naboje ekrazytowe z długimi lontami, gotowymi do zapalenia. W domu Duhrmanna znaleziono rewolwer do sygnałów świetlnych, granaty ręczne, 6 gotowych maszyn wybuchowych i bomb. Dzięki czujności naszych czyn-

ników zapobieżono wykonaniu olbrzymiego zamachu zbrodniczego i ocalono życie setek może żołnierzy polskich.

Komunikaty wojenne z zaboru pruskiego.

Poznań, 14 stycznia (K. P.). — Komunikat wojenny z dnia 12 stycznia:

Odcinek Inowrocław: Bez zmiany.

Odcinek Znin: Oddziały polskie pod Łabiszynem. Szubin wzięty. Znin odcięty przez nasze wojska. Dalsze walki w toku.

Odcinek zachodni: Ze Zbąszynia cofnęły się nasze oddziały pod naporem przewagi nieprzyjacielskiej.

Odcinek południowy: Pod Osieczęną, między torem kolejowym do Kościana i Gostynia wywiązały się pomyślne dla nas walki. Wzięliśmy dwa działa. Artylerja niemiecka ostrzeliwała Pawłowice.

Poznań, 14 stycznia (K. P.). — Komunikat wojenny z d. 13 stycznia:

Odcinek Inowrocław: Oddziały polskie zajęły Złotniki. Wzięto jeńców i 4 działa.

Odcinek Znin: Nasze operacje na Zninie-Szubin, rozpoczęte dnia 11 stycznia pod dowództwem pułkownika Grudzielskiego, doprowadziły do zupełnego sukcesu.

Wojska, idące od zachodu i południa na Szubin i Łabiszyn, odcięły zalogę Znina, który wzięto wczoraj rano, i wywołały rozbiście przeciwnika.

Wczoraj nadszedł następujący raport: Dnia 12 stycznia, o godz. 1 min. 35, Niemcy na wszystkich punktach pobici na głowę. W Złotnicy wzięto 4 armaty, 4 oficerów, 60 jeńców. W Łabiszynie około 100 jeńców i kilku oficerów. Znin wzięty dzisiaj rano, o godz. 9 min. 10. Załoga rozbita ucieka w panicznym popłochu na wszystkie strony. Szubin wzięty d. 11 stycznia wieczorem o godz. 9. Pociąg pancerny niemiecki wrócił do Bydgoszczy.

Do tego czasu wzięto kilkaset jeńców, wiele amunicji i przyborów wojennych. Wojska nasze walczyły karnie i po bohatersku. Straty nasze stosunkowo małe. Niemcy strzelali pociskami dum-dum.

Raport podpisał pułkownik Grudzielski.

Odcinek zachodni: Pod Zbąszyniem spokój. Oddziały z Wolsztyna zajęły d. 11 stycznia Kopanicę. Linja Obrzy jest w naszych rękach. Wzięto

kilkanaście karabinów maszynowych, 2 armaty, dużo amunicji i prowiantów.

Odcinek południowy: Kąkolewo po zmiennej walce w ręku polskiem. Zdobyto 4 działa. Artylerja niemiecka ostrzeliwała Poniec i Pawłowice.

Szef sztabu.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Eros i Psyche”, jutro Wicezór uroczysty ku czci koalicji.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Wesele”, jutro „Szpieg”.

Teatr Polski. Dziś i jutro „Mistrz”.

Teatr Mały. Dziś i jutro „Głębie serce”.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Chrześcijaństwo wojenne”.

Teatr Nowości. Dziś „Targ na dziewczętą”, jutro „Generał huzarów”.

Teatr Praski. Dziś i jutro „Tamten”.

Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Wicek i Wacek”.

ZAGUBIONO

kwit Poszkodowań Strat Wojennych na sumę Rbl. 399.— na imię Józefa Kowalskiego, Sowa Nr. 2. 342

ZGINAŁ

kwit Banku Handlowego w Warszawie, Oddziału w Częstochowie, z dn. 10.XII. 1918 Nr. 101 na imię J. Ziętarskiego na 5% Oblig. Król. Polskiego na rb. 500. Po ekspiracji ogłoszenia, kwit powyższy straci ważność, a Oblig. zostaną wydane prawemu właścicielowi. 345

ZGUBIONO dowód lokacyjny na rb. tysiąc za Nr. 71888 z dn. 29.III. 1917 na imię Wiktora i Idy Proszowskich, wystawiony przez Bank Handlowy w Warszawie. 343

Zgubiono dn. 28 Listopada 1918 r. następujące wyroki sądowe:

- 1) N-c 619/18 r. na Rbl. 300 % i kosztami sądowymi;
- 2) N-c 620/18 r. na Rbl. 276 % i kosztami sądowymi;
- 3) N-c 621/18 r. na Rbl. 230 % i kosztami sądowymi;
- 4) N-c 622/18 r. na Rbl. 262 % i kosztami sądowymi na imię A. Pawlika, Konstancyńów. Odnieść: Herman Kerszenblat, Sosnowiec, ul. Modrzejska Nr. 10. 344

ZGUBIONO paszport, wydany przez b. władze okup. na imię Izraela Jakóba Szafirsteina, Nowolipie 21. 346

PAŃSTWOWA CENTRALA WĘGLOWA

podaje do wiadomości spóżywców b. Królestwa Kongresowego, że, poczynszy od Marca r. b. włącznie, węgiel kamienny, brunatny i koks winien być zamawiany i będzie wyznaczony na okresy miesięczne a nie półmiesięczne. Przy zgłoszeniach (zamówieniach) na wymienione powyżej materiały opałowe należy się ściśle zastosować do następujących sposobów, terminów, opłat i t. p.

1) Zgłoszenia (zamówienia) na węgiel kamienny, brunatny i koks, w ilościach odpowiadających miesięcznemu spóżywi i w ładunkach wagonowych (co najmniej 10 tonn) na potrzeby Ministerstwa Spraw Wojskowych, drogi żelaznych, kolejek dojazdowych, żegluga, komunikacji lądowych, przemysłu wszelkiego (prywatnego i rządowego), rolnictwa (młocarnie i piłki parowe), przedsiębiorstw municypalnych (gazowni, elektrowni miejskich i okręgowych, tramwajów, wodociągów, rzeźni, zakładów kąpielowych i dezynfekcyjnych i t. p.); winny być kierowane do Państwowej Centrali Węgłowej (Warszawa, Jasna 8; adres telegraf: Warszawa — Pecewa). Zgłoszenia (zamówienia) te winny być skutecznie przez spóżywców bezpośrednio, przez odpowiednie instytucje naczelne (administracje lub przez syndykaty, związki i zrzeszenia spóżywców winny być dostarczane do Państwowej Centrali Węgłowej najpóźniej 5-go poprzedniego miesiąca (t. j. zgłoszenia na Marzec — najpóźniej 5-go Lutego, zgłoszenia na Kwiecień — najpóźniej 5-go Marca i t. d.).

2) Zgłoszenia (zamówienia) na węgiel kamienny, brunatny i koks, w ilościach odpowiadających miesięcznemu spóżywi i w ładunkach wagonowych (co najmniej 10 tonn) na potrzeby opalu domowego, jak również ogrzewania gmachów publicznych i prywatnych (oprócz gmachów wojskowych) winny być dostarczane do Ministerstwa Aprobizacji najpóźniej 1-go poprzedniego miesiąca (t. j. na Marzec — najpóźniej 1-go Lutego, na Kwiecień — najpóźniej 1-go Marca i t. d.); zgłoszenia te winny być składane nie bezpośrednio do Ministerstwa Aprobizacji, a dla Warszawy, Łodzi, Częstochowy i miast dawniej gubernjalnych — za pośrednictwem magistratów tych miast; dla reszty miejscowości — za pośrednictwem powiatowych Referentów Aprobizacyjnych.

3) We wszystkich zgłoszeniach (zamówieniach) wymienionych w p. 1 i 2 winny być wymienione:

- a) zamawiający, wag. osoba lub instytucja (z dokładnym adresem) odpowiedzialna za uregulowanie należności.
- b) odbiorca, t. j. osoba lub instytucja (z dokładnym adresem), na którą ma być wystawiony list przewozowy (fracht).
- c) stacja odbiorcza drogi żelaznej, a w razie dalszego przewozu kolejkami podjazdowymi, lub drogami rzeczennymi — stacja przeładunkowa drogi żelaznej i osoba, do przeekspedjowania i przeładunku upoważniona
- d) ilość (w tonnach) i żądane gatunki węgla lub koksu.
- e) cele, do jakich żądane materiały opałowe mają być użyte.

UWAGA: Treść zamówień winna być ograniczona powyższymi danymi; wszelkie zaś zapytania, reklamacje i t. p. winny być komunikowane w osobnych listach.

4) Należność za węgiel lub koks (według wymienionych poniżej cen), oraz opłata, za przewóz (fracht) drogami żelaznymi winny być zgóry przed wysyłką zamówionych materiałów opałowych, wpłacone na rachunek biurowy Biura Sprzedaży Państwowej Centrali Węgłowej w Sosnowcu (adr. telegr.: Sosnowiec — Pees) w Sosnowcu, a dla Oddziału Krajowej Kasy pożyczkowej, lub w Sosnowickim Oddziale Banku Handlowego w Warszawie, lub też w Wspólnej Reprezentacji w Dąbrowie Górniczej Krakowskiego Banku Przemysłowego i Krakowskiego Banku Krajowego.

5) Ceny za tonnę franco wagon kopalnia, tymczasowo aż do odwołania obowiązujące następujące: węgiel grubo, kostka I. kostka II. — 85 marek (160 koron); orzech I. — 80 marek (160 koron); orzech II. — 75 marek (150 koron); orzech III. — 70 marek (140 koron); pospółka — 60 marek (120 koron); miął — 40 marek (80 koron); węgiel brunatny niesortowany — 48 marek (96 koron); węgiel gazowy (z Zagłębia Karwińskiego) — 90 marek (180 koron); koks leżarski (z Zagł. Karwińskiego) — 120 marek (240 koron).

6) Zgłaszane (zamawiane) Hości i gatunki węgla mogą być dostarczane tylko w miarę możliwości, zależnie od celów, do jakich mają być użyte. Nieprzyjmowanie ładunków węglowych przez odbiorcę, stosownie do postanowienia Rady Rządowej Węgłowej, jest niedopuszczalne, ze względu na zbytne przetrzymywanie w tyko wypadkach taboru kolejowego i ze względu na ułatwienie tym sposobem spekulacji węglem, odbiorca na następnym protokółem urzędowym, lub orzeczeniem biegłym.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1919 r.